

S tím souvisí také **míra sebedůvěry** pociťovaná jednotlivými učiteli, kterou by měli ředitelé škol **podporovat**. Za vhodnou cestu lze označit metodické a odborné vedení ze strany vedení školy a jejich metodických orgánů, spolupráci a vzájemnou podporu mezi jednotlivými učiteli nebo i mezi učiteli napříč různými školami, případně i vhodně zacílené DVPP (např. na metody a formy výuky, prevenci a řešení rizikových situací, práci s žáky s náročným či problémovým chováním, management třídy, efektivní zpětnou vazbu a hodnocení žáků apod.). Pokud učitel sám sobě dostatečně nedůvěřuje v tom, že zvládne odpovídajícím způsobem řešit všechna témata související s jeho prací ve škole, bude jeho vnitřní motivace klesat a přístup učitele bude negativně působit i na žáky.

Důležitá je také **podpora** co nejvyšší **žakovské autonomie** a **vytváření přátelského výukového prostředí** s důrazem na **podporu osobní motivace žáků** pro výuku a **vysokou míru interakce** mezi žákem a učitelem. Výuka by současně měla **zohledňovat individuální podmínky** jednotlivých žáků, měla by být pro žáky dostatečně zajímavá a měla by také reflektovat jejich přání a zájmy.